

I

(Πράξεις, για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1468/81 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Μαΐου 1981

περί της αμοιβαίας συνδρομής μεταξύ των διοικητικών αρχών των Κρατών μελών και της συνεργασίας των αρχών αυτών με την Επιτροπή με σκοπό τη διασφάλιση της όρθης εφαρμογής των τελωνειακών ή γεωργικών ρυθμίσεων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τή συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 43 και 235,

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου της 21ης Απριλίου 1970 περί χρηματοδότησεως της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3509/80⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 8 παράγραφος 3 αυτού,

τήν πρόταση της Επιτροπής⁽³⁾,

τή γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽⁴⁾,

Έκτιμώντας:

ότι η καλή λειτουργία της τελωνειακής ενώσεως και της κοινής γεωργικής πολιτικής απαιτεί στενή συνεργασία μεταξύ των διοικητικών αρχών κάθε Κράτους μέλους στις όποιες έχει ανατεθεί ή εκτέλεση των διατάξεων που έχουν θεσπισθεί στους δύο αυτούς τομείς· ότι επίσης απαιτεί κατάλληλη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αυτών διοικητικών αρχών και της Επιτροπής, στην οποία έχει ανατεθεί ή μέριμνα για την εφαρμογή της συνθήκης και των διατάξεων που έχουν θεσπισθεί δυνάμει αυτής·

ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να όριστούν οι κανόνες, σύμφωνα με τους οποίους οι διοικητικές αρχές των Κρατών μελών οφείλουν να παρέχουν μεταξύ τους αμοιβαία συνδρομή και να συνεργάζονται με την Επιτροπή για τη διασφάλιση της όρθης εφαρμογής των τελωνειακών ή γεωργικών ρυθμίσεων, ιδίως με τη λήψη προληπτικών μέτρων και την αναζήτηση των παραβάσεων των ρυθμίσεων αυτών και με τον έλεγχο όλων των ενεργειών που είναι ή εμφανίζονται αντίθετες προς τις ρυθμίσεις αυτές· ότι, παρ' όλα αυτά, οι εν λόγω κανόνες δεν πρέπει να εφαρμόζονται στο μέτρο που επικαλύπτουν τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 283/72 του

Συμβουλίου της 7ης Φεβρουαρίου 1972 περί των ανωμαλιών και της ανακτήσεως των άχρεωστώς καταβληθέντων ποσών στο πλαίσιο της χρηματοδότησεως της κοινής γεωργικής πολιτικής ως και της οργανώσεως ενός συστήματος πληροφόρησεως στον τομέα αυτό⁽⁵⁾ ή όταν αναφέρονται σε τομείς που έμπίπτουν στις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 359/79 του Συμβουλίου της 5ης Φεβρουαρίου 1979 περί της άμεσου συνεργασίας των υπηρεσιών που είναι επιφορτισμένες από τα Κράτη μέλη για τον έλεγχο της τηρήσεως των κοινοτικών και εθνικών διατάξεων στον άμπελοοινικό τομέα⁽⁶⁾·

ότι έλλείπει σχετικής κοινοτικής ρυθμίσεως, τα Κράτη μέλη συνήψαν μεταξύ τους, το 1967, σύμβαση για την αμοιβαία συνδρομή μεταξύ των αντίστοιχων τελωνειακών αρχών τους· ότι πρέπει να άποφευχθεί ή αισθητή τροποποίηση των διατάξεων πρακτικού χαρακτήρα, που έχουν θεσπισθεί για την εφαρμογή αυτής της συμβάσεως, από τη θέσπιση κοινοτικής ρυθμίσεως που έχει άποβει άναγκαία στον τομέα αυτό· ότι για το λόγο αυτό, ή θέσπιση της εν λόγω κοινοτικής ρυθμίσεως πρέπει στο μέτρο του δυνατού να βασίζεται στις διατάξεις της παραπάνω συμβάσεως, ώστε να καταστεί δυνατή ή πλήρης άξιοποίηση των μηχανισμών που έχουν έκπονηθεί για την εφαρμογή της·

ότι ή θέσπιση κοινοτικών διατάξεων για την αμοιβαία συνδρομή μεταξύ διοικητικών αρχών των Κρατών μελών όσο και για τη συνεργασία τους με την Επιτροπή, με σκοπό τη διασφάλιση της όρθης εφαρμογής των τελωνειακών ή γεωργικών ρυθμίσεων δεν θίγει την εφαρμογή της συμβάσεως του 1967 στους τομείς που έμπίπτουν άκόμη στην άποκλειστική άρμοδιότητα των Κρατών μελών· ότι έξάλλου οι εν λόγω κοινοτικές διατάξεις δεν μπορούν να θίγουν την εφαρμογή, στα Κράτη μέλη, των κανόνων σχετικά με την αμοιβαία ποινική δικαστική άγωγή·

ότι οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού άφορούν την εφαρμογή τόσο των κανόνων της κοινής γεωργικής πολιτικής όσο και του Κοινού Δασμολογίου και των άλλων

(¹) ΕΕ αριθ. L 94 της 28. 4. 1970, σ. 13.

(²) ΕΕ αριθ. L 367 της 31. 12. 1980, σ. 87.

(³) ΕΕ αριθ. C 100 της 22. 11. 1973, σ. 30.

(⁴) ΕΕ αριθ. C 2 της 9. 1. 1974, σ. 22.

(⁵) ΕΕ αριθ. L 36 της 10. 2. 1972, σ. 1.

(⁶) ΕΕ αριθ. L 54 της 5. 3. 1979, σ. 136.

ρυθμίσεων στον τελωνειακό τομέα· ότι, υπό τη δεύτερη αυτή άποψη, οι ειδικές διατάξεις της συνθήκης δέν παρέχουν στα όργανα της Κοινότητας την έξουσία νά θεσπίζουν ύποχρεωτικές διατάξεις για τήν άμοιβαία συνδρομή· ότι, για τό λόγο αυτό, θεωρείται άναγκαίο οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού νά βασισθούν και στό άρθρο 235,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Ο παρών κανονισμός προσδιορίζει τούς όρους σύμφωνα μέ τούς όποιους, οι διοικητικές άρχές τών Κρατών μελών, στίς όποιες έχει άνατεθεί ή εκτέλεση τών τελωνειακών ή γεωργικών ρυθμίσεων, συνεργάζονται μεταξύ τους καθώς και μέ τήν Έπιτροπή μέ σκοπό τή διασφάλιση τής τήρησης αυτών τών ρυθμίσεων.

2. Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού δέν εφαρμόζονται στό μέτρο πού επικαλύπτουν τίς διατάξεις τών κανονισμών (ΕΟΚ) άριθ. 283/72 και (ΕΟΚ) άριθ. 359/79.

Άρθρο 2

1. Κατά τήν έννοια του παρόντος κανονισμού νοείται ως:

- «τελωνειακή ρύθμιση», τό σύνολο τών διατάξεων κοινοτικού χαρακτήρα και τών διατάξεων πού έχουν θεσπισθεί για τήν εφαρμογή τής κοινοτικής ρυθμίσεως πού διέπει τήν είσαγωγή, έξαγωγή, διαμετακόμιση και παραμονή έμπορευμάτων πού αποτελούν άντικείμενο συναλλαγών μεταξύ τών Κρατών μελών καθώς και μεταξύ αυτών και τρίτων χωρών,
- «γεωργική ρύθμιση», τό σύνολο τών διατάξεων πού έχουν θεσπισθεί στό πλαίσιο τής κοινής γεωργικής πολιτικής και τών ειδικών ρυθμίσεων πού έχουν θεσπισθεί μέ βάση τό άρθρο 235 τής συνθήκης, σχετικά μέ τά έμπορεύματα πού προκύπτουν από τήν μεταποίηση γεωργικών προϊόντων,
- «αίτούσα άρχή», ή άρμόδια άρχή Κράτους μέλους πού διατυπώνει αίτηση συνδρομής,
- «άρμόδια άρχή», ή άρμόδια άρχή Κράτους μέλους πός τήν όποία άπευθύνεται ή αίτηση συνδρομής.

2. Κάθε Κράτος μέλος γνωστοποιεί στα άλλα Κράτη μέλη και στην Έπιτροπή τόν κατάλογο τών άρμοδίων άρχών πού όρίζονται για νά έπικοινωνούν στα πλαίσια τής εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Στόν παρόντα κανονισμό, μέ τήν έκφραση «άρμόδιες άρχές» νοούνται οι άρχές πού όρίζονται σύμφωνα μέ τό πρώτο έδάφιο.

Άρθρο 3

Η ύποχρέωση για τήν παροχή συνδρομής πού προβλέπεται από τόν παρόντα κανονισμό δέν άφορά τή γνωστο-

ποίηση πληροφοριών ή έγγράφων τά όποια οι διοικητικές άρχές του άρθρου 1 παράγραφος 1 έλαβαν στα πλαίσια έξουσιών πού άσκούν, κατόπιν παραγγελίας τής δικαστικής άρχής.

Παρ' όλα αυτά, όταν πρόκειται για συνδρομή κατόπιν αίτησεως, μία τέτοια γνωστοποίηση γίνεται σε κάθε περίπτωση πού ή δικαστική άρχή, τής όποιας πρέπει νά ζητηθεί ή σχετική γνώμη, δίνει τή συναίνεσή της.

ΤΙΤΛΟΣ I

Αίτηση συνδρομής

Άρθρο 4

1. Μετά από αίτηση τής αίτούσας άρχής, ή άρμόδια άρχή γνωστοποιεί όλες τίς πληροφορίες πού θά τής επιτρέψουν νά διασφαλίσει τήν τήρηση τών προβλεπομένων διατάξεων, στα πλαίσια τών τελωνειακών ή γεωργικών ρυθμίσεων και ιδίως τών σχετικών μέ:

- τήν εφαρμογή δασμών και φορολογικών επιβαρύνσεων ίσοδύναμου αποτελέσματος καθώς και τών γεωργικών εισφορών και άλλων επιβαρύνσεων στό πλαίσιο τής κοινής γεωργικής πολιτικής ή ειδικών καθεστώτων, τά όποια βάσει του άρθρου 235 τής συνθήκης, εφαρμόζονται σε όρισμένα έμπορεύματα πού προκύπτουν από τή μεταποίηση γεωργικών προϊόντων,
- τίς πράξεις πού υπάγονται στό σύστημα χρηματοδότησεως από τό Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Έγγυήσεως.

2. Για τήν άπόκτηση τών αίτουμένων πληροφοριών, ή άρμόδια άρχή ή ή διοικητική άρχή πός τήν όποία ή τελευταία παρέπεμψε τό θέμα, προβαίνει στίς κατάλληλες ένέργειες κατά τόν ίδιο τρόπο, ως εάν ένεργούσε για λογαριασμό της ή μετά από αίτηση άλλης άρχής τής χώρας της.

Άρθρο 5

Μετά από αίτηση τής αίτούσας άρχής, ή άρμόδια άρχή τής χορηγεί κάθε βεβαίωση καθώς και κάθε έγγραφο ή επικυρωμένο αντίγραφο έγγραφου, τό όποιο έχει στην κατοχή της ή αποκτά σύμφωνα μέ τούς όρους του άρθρου 4 παράγραφος 2, σχετικά μέ πράξεις επί τών όποιων εφαρμόζονται οι τελωνειακές ή γεωργικές ρυθμίσεις.

Άρθρο 6

1. Μετά από αίτηση τής αίτούσας άρχής, ή άρμόδια άρχή, τηρώντας τούς κανόνες πού ισχύουν στό Κράτος μέλος, όπου έχει τήν έδρα της, κοινοποιεί ή δίνει έντολή για τήν κοινοποίηση στόν παραλήπτη όλων τών πράξεων ή αποφάσεων πού έχουν έκδοθει από τίς διοικητικές άρχές και άφορούν τήν εφαρμογή τών τελωνειακών ή γεωργικών ρυθμίσεων.

2. Οι αιτήσεις για κοινοποίηση, στις οποίες αναφέρεται τό θέμα της προς κοινοποίηση πράξεως ή απόφασεως, συνοδεύονται από μετάφραση στην ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του Κράτους μέλους, όπου έχει την έδρα της ή αρμόδια αρχή, με την επιφύλαξη του δικαιώματος της τελευταίας να άρνηθεί την κοινοποίηση μιας τέτοιας μεταφράσεως.

Άρθρο 7

Μετά από αίτηση της αιτούσας αρχής, ή αρμόδια αρχή άσκει ή δίνει έντολή για άσκηση, στο μέτρο του δυνατού, ειδικής έποπτείας εντός των όριων αρμοδιότηας των ύπηρεσιών της, όσον άφορά:

- α) τά πρόσωπα για τά όποια υπάρχουν βασίμες ύπόνοιες ότι παραβαίνουν τελωνειακές ή γεωργικές ρυθμίσεις και ειδικότερα τίς μετακινήσεις τους·
- β) τούς χώρους έναποθηκέσεως έμπορευμάτων υπό συνθήκες πού δικαιολογούν βάσιμα τήν ύπόνοια ότι έχουν δημιουργηθεί με σκοπό τή διευκόλυνση πράξεων αντίθετων με τίς τελωνειακές ή γεωργικές ρυθμίσεις·
- γ) τίς διακινήσεις έμπορευμάτων πού δικαιολογούν τήν ύπόνοια ότι γίνονται στά πλαίσια πράξεων αντίθετων προς τίς τελωνειακές ή γεωργικές ρυθμίσεις·
- δ) τά μεταφορικά μέσα για τά όποια υπάρχουν βασίμες ύπόνοιες ότι χρησιμοποιούνται για τή διενέργεια πράξεων αντίθετων προς τίς τελωνειακές ή γεωργικές ρυθμίσεις.

Άρθρο 8

Μετά από αίτηση της αιτούσας αρχής, ή αρμόδια αρχή της γνωστοποιεί ιδίως υπό μορφή έκθέσεων και άλλων έγγραφων ή επικυρωμένων αντιγράφων ή άποσπασμάτων τους, όλες τίς πληροφορίες πού διαθέτει ή άποκτά σύμφωνα με τούς όρους του άρθρου 4 παράγραφος 2, σχετικά με πράξεις πού έχουν διαπιστωθεί ή προμελετηθεί και οι όποιες είναι ή θεωρούνται από τήν αρμόδια αρχή ότι είναι αντίθετες προς τίς τελωνειακές ή γεωργικές ρυθμίσεις.

Έν τούτοις, ή κοινοποίηση πρωτότυπων έγγραφων και ή παράδοση αντικειμένων γίνονται μόνο έφ' όσον οι ισχύουσες διατάξεις στο Κράτος μέλος, όπου ή αρμόδια αρχή έχει τήν έδρα της, δέν αντίκεινται.

Άρθρο 9

1. Μετά από αίτηση της αιτούσας αρχής, ή αρμόδια αρχή προβαίνει ή δίνει έντολή για τήν διεξαγωγή των καταλλήλων έρευνών σχετικά με πράξεις, πού είναι ή θεωρούνται από τήν αιτούσα αρχή, ότι είναι αντίθετες προς τίς τελωνειακές ή γεωργικές ρυθμίσεις.

Γιά τή διεξαγωγή των έρευνών αυτών, ή αρμόδια αρχή ή ή διοικητική αρχή προς τήν όποια ή τελευταία παρέπεμψε τό θέμα, προβαίνει στις κατάλληλες ενέργειες κατά τόν ίδιο τρόπο ως εάν ένεργούσε για λογαριασμό της ή μετά από αίτηση άλλης αρχής της χώρας στην όποια άνήκει.

Η αρμόδια αρχή γνωστοποιεί τά άποτελέσματα των έρευνών αυτών στην αιτούσα αρχή.

2. Μετά από συμφωνία μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρμόδιας αρχής, μπορούν να παρευρίσκονται στις έρευνες πού προβλέπονται από τήν παράγραφο 1 ύπάλληλοι όριζόμενοι από τήν αιτούσα αρχή.

Άρθρο 10

Μετά από συμφωνία μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρμοδίας αρχής και σύμφωνα με διαδικασία πού όρίζει ή τελευταία, ύπάλληλοι ειδικά έξουσιοδοτημένοι από τήν αιτούσα αρχή μπορούν στά γραφεία στά όποια οι διοικητικές άρχές του Κράτους μέλους, όπου ή αρμόδια αρχή έχει τήν έδρα της και άσκουν τίς δραστηριότητές τους, να συλλέγουν πληροφορίες, οι όποιες είναι αναγκαίες στην αιτούσα αρχή, σχετικά με τήν έφαρμογή των τελωνειακών ή γεωργικών ρυθμίσεων και οι όποιες προέρχονται από τήν τεκμηρίωση, τήν όποια μπορούν να χρησιμοποιούν οι ύπάλληλοι των έν λόγω γραφείων. Οι ύπάλληλοι αυτοί έξουσιοδοτούνται να λαμβάνουν αντίγραφα της τεκμηρίωσης αυτής.

ΤΙΤΛΟΣ II

Αυτεπάγγελτη συνδρομή

Άρθρο 11

Σύμφωνα με τίς προϋποθέσεις πού καθορίζουν στά άρθρα 12 και 13, οι αρμόδιες άρχές κάθε Κράτος μέλους παρέχουν τή συνδρομή τους στις αρμόδιες άρχές των άλλων Κρατών μελών χωρίς προηγούμενη αίτηση αυτών των τελευταίων.

Άρθρο 12

Όταν οι αρμόδιες άρχές κάθε Κράτους μέλους κρίνουν αναγκαίο, για τήν τήρηση των τελωνειακών ή γεωργικών ρυθμίσεων:

- α) άσκουν ή δίνουν έντολή για τήν άσκηση, στο μέτρο του δυνατού, της ειδικής έποπτείας του άρθρου 7,
- β) γνωστοποιούν στις αρμόδιες άρχές των άλλων ένδιαφερομένων Κρατών μελών, ιδίως υπό μορφή έκθέσεων και άλλων έγγραφων ή επικυρωμένων αντιγράφων ή άποσπασμάτων τους, όλες τίς πληροφορίες πού διαθέτουν σχετικά με πράξεις πού είναι ή πού θεωρούν ότι είναι αντίθετες προς τίς τελωνειακές ή γεωργικές ρυθμίσεις.

Άρθρο 13

Οι αρμόδιες αρχές κάθε Κράτους μέλους γνωστοποιούν άμελλητί στις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερομένων Κρατών μελών όλες τις χρήσιμες πληροφορίες, σχετικά με πράξεις που είναι ή που θεωρούν ότι είναι αντίθετες προς τις τελωνειακές ή γεωργικές ρυθμίσεις και ιδίως τις σχετικές με τα έμπορεύματα που αποτελούν αντικείμενο των πράξεων αυτών, καθώς και με τα νέα μέσα ή μεθόδους που χρησιμοποιούνται για τη διενέργειά τους.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 14

1. Οί αρμόδιες αρχές των Κρατών μελών γνωστοποιούν στην Έπιτροπή, μόλις περιέλθουν στη γνώση της:

α) όλες τις πληροφορίες που θεωρούν χρήσιμες σχετικά με:

- τα έμπορεύματα που αποτέλεσαν ή για τα όποια υπάρχει υπόνοια ότι αποτελούν αντικείμενο πράξεων αντίθετων προς τις τελωνειακές ή γεωργικές ρυθμίσεις,
- τις μεθόδους και τρόπους που χρησιμοποιήθηκαν ή για τους οποίους υπάρχει υπόνοια ότι χρησιμοποιήθηκαν για την παράβαση των τελωνειακών ή γεωργικών ρυθμίσεων.

β) όλες τις πληροφορίες σχετικά με ανεπάρκειες ή κενά των τελωνειακών ή γεωργικών ρυθμίσεων, των όποιων ή εφαρμογή επέτρεψε να διαπιστωθούν ή να θεωρηθούν πιθανές.

2. Η Έπιτροπή γνωστοποιεί στις αρμόδιες αρχές των Κρατών μελών, μόλις περιέλθουν στη γνώση της, όλες τις πληροφορίες που είναι δυνατό να τους επιτρέψουν την διασφάλιση της τηρήσεως των τελωνειακών ή γεωργικών ρυθμίσεων.

Άρθρο 15

Η Έπιτροπή διοργανώνει συνεδριάσεις με τους αντιπροσώπους των Κρατών μελών με σκοπό:

- την εξέταση, σε γενικό πλαίσιο, της λειτουργίας της άμοιβαίας συνδρομής που προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό,
- τον καθορισμό στην πράξη των τρόπων διαβιβάσεως των πληροφοριών που προβλέπεται από το άρθρο 14,
- την εξέταση των πληροφοριών που γνωστοποιούνται στην Έπιτροπή κατ' εφαρμογή του άρθρου 14 για τη συναγωγή σχετικών συμπερασμάτων και, αν παρίσταται ανάγκη, την εισήγηση των αναγκαίων μέτρων, ιδίως με τροποποίηση των ύφισταμένων κοινοτικών διατάξεων ή θέσπιση συμπληρωματικών διατάξεων.

Άρθρο 16

Για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού τά Κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τά αναγκαία μέτρα:

- α) για τη διασφάλιση, στο έσωτερικό τους, ενός όρθου συντονισμού μεταξύ των διοικητικών αρχών του άρθρου 1 παράγραφος 1.
- β) για την καθιέρωση, στα πλαίσια των άμοιβαίων σχέσεων τους και στο βαθμό που αυτό είναι αναγκαίο, μίας άμεσης συνεργασίας μεταξύ των αρχών που έξουσιοδοτούν ειδικά προς τό σκοπό αυτό.
- γ) για τόν από κοινού καθορισμό, στον αναγκαίο βαθμό, των κατάλληλων μεθόδων για τη διασφάλιση της καλής λειτουργίας της άμοιβαίας συνδρομής που προβλέπει ό παρών κανονισμός.

Άρθρο 17

1. Ό παρών κανονισμός δέν επιβάλλει στις διοικητικές αρχές των Κρατών μελών την παροχή συνδρομής στην περίπτωση που ή συνδρομή αυτή ένδέχεται να προσβάλει τη δημόσια τάξη ή άλλα βασικά συμφέροντα του Κράτους μέλους, όπου οι αρχές αυτές έχουν την έδρα τους.

2. Κάθε άρνηση συνδρομής πρέπει να είναι αίτιολογημένη.

Άρθρο 18

Η διαβίβαση έγγραφων που προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό μπορεί να αντικατασταθεί από την παροχή πληροφοριών που προέρχονται, σε οποιαδήποτε μορφή και για τους ίδιους σκοπούς από τά μέσα της πληροφορικής.

Άρθρο 19

1. Οί πληροφορίες που κοινοποιούνται με οποιαδήποτε μορφή σε εφαρμογή του παρόντος κανονισμού έχουν έμπιστευτικό χαρακτήρα. Καλύπτονται από τό επαγγελματικό άπόρητο και από την προστασία που παρέχουν οι ένθνικοί νόμοι του Κράτους μέλους τό όποιο τις έλαβε, όπως για πληροφορίες της ίδιας φύσης καθώς και από τις αντίστοιχες διατάξεις που εφαρμόζονται στα κοινοτικά όργανα.

Οί πληροφορίες που αναφέρονται στο πρώτο έδάφιο δέν μπορούν ιδίως να διαβιβαστούν σε πρόσωπα διάφορα εκείνων που στά Κράτη μέλη ή στα κοινοτικά όργανα, πρέπει σύμφωνα με τά καθήκοντά τους να τις γνωρίζουν. Ούτε μπορούν να χρησιμοποιηθούν για σκοπούς διάφορους από εκείνους που προβλέπει ό παρών κανονισμός, εκτός αν ή αρχή που τις παρέσχε έδωσε ρητή συγκατάθεση και έφ' όσον οι ισχύουσες διατάξεις στο Κράτος μέλος όπου ή αρχή που τις έλαβε έχει την έδρα της, δέν είναι αντίθετες προς μία τέτοια κοινοποίηση ή χρήση.

2. Η παράγραφος 1 δέν αντίτιθεται στη χρήση των πληροφοριών που έλήφθησαν σ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού στο πλαίσιο δικαστικών άγωγών ή διώξεων που στη συνέχεια ανέληφθησαν λόγω της μή τηρήσεως των τελωνειακών ή γεωργικών ρυθμίσεων.

Η αρμόδια αρχή του Κράτους μέλους που παρέσχε τις εν λόγω πληροφορίες ενημερώνεται άμελητί σχετικά με κάθε τέτοια χρήση.

Άρθρο 20

Τά Κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Έπιτροπή τις διμερείς συμφωνίες άμοιβαίας συνδρομής μεταξύ των τελωνειακών διοικήσεων που συνήσαν με τρίτες χώρες.

Άρθρο 21

Τά Κράτη μέλη παραιτούνται από κάθε άπαιτηση έπιστροφής των έξόδων που προέκυψαν από την έφαρμογή του παρόντος κανονισμού έκτός, κατά περίπτωση, όσον άφορά τις άμοιβές έμπειρογωνμόνων.

Άρθρο 22

Ό παρών κανονισμός δέν έπηρεάζει την έφαρμογή στα Κράτη μέλη των κανόνων, σχετικά με την ποινική δικαστική άγωγή.

Άρθρο 23

Ό παρών κανονισμός άρχίζει νά ισχύει την 1η Ίουλίου 1981.

Ό παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τά μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε Κράτος μέλος.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις 9 Μαΐου 1981.

Γιά τό Συμβούλιο

Ό Πρόεδρος

D. F. van der MEI